



**A Kúria
mint másodfokú bíróság
végzése**

Az ügy száma: Mpkf.IV.10.055/2026/4.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró
Dr. Dzsula Marianna bíró
Dr. Pataki Árpád bíró
Véghné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

felperes (cím)

A felperes képviselője:

Dr. Mihály Rita pártfogó ügyvéd (cím1)

Az alperes:

alperes (cím2)

Az alperes képviselője:

dr. Czvitkovics Viktória ügyvéd (cím3)

A per tárgya:

Munkaviszony megszüntetése

A fellebbezést benyújtó fél:

A felperes

A fellebbezéssel támadott végzést hozó bíróság neve és a határozat száma:

Győri Ítélőtábla Mpkf.V.35.008/2026/2.

Rendelkező rész

A Kúria a Győri Ítélőtábla Mpkf.V.35.008/2026/2. számú végzését helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a 15.000 (tizenötezer) forint meg nem fizetett fellebbezési illeték az állam terhén marad.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A Szombathelyi Törvényszék 2.M.70.034/2025/16. számú ítéletével a felperes keresetének részben helyt adott, és kötelezte az alperest a felperes részére szabadságmegváltás címén 346.189 forint megfizetésére. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította, és a felperest kötelezte az alperes részére 197.600 forint perköltség megfizetésére.

[2] A személyesen eljáró felperes a 2025. december 4-i tárgyaláson részt vett, az ítélet kihirdetésekor jelen volt. Az írásba foglalt ítéletet részére 2026. január 8-án postai úton szabályszerűen kézbesítették akként, hogy azt a 2023. szeptember 29-e óta hatályos meghatalmazás alapján név1 meghatalmazottként vette át. A felperessel szemben a fellebbezési határidő 2026. január 23-án járt le, az elsőfokú bíróság 17. sorszámú végzésével az ítélet 2026. január 24-i jogerőre emelkedéséről értesítette.

[3] Az ítélettel szemben fellebbezését és egyben igazolási kérelmét a felperes 2026. január 27-én személyesen nyújtotta be az elsőfokú bírósághoz, amelynek felhívására 2026. február 17-én pártfogó ügyvédje útján fellebbezése mellett igazolási kérelme hiányait is pótolta. Mulasztása indokaként elháríthatatlan okra és az önhiba hiányára hivatkozott. Előadása szerint 2026. január 5. és 2026. január 24. között megélhetése biztosítása, munkakeresés céljából a lakóhelyétől távol, Ausztriában tartózkodott, melynek igazolására név2 nevű szállásadója írásbeli nyilatkozatát csatolta. Külföldi tartózkodása idején a lakcímeire postázott hivatalos küldeményeket meghatalmazottjaként a szomszédja vette át, azonban a hivatalos küldemények tartalmának megismerésére nem volt módja, ezért a bírósági iratok tanulmányozására, a jogi lépések átgondolására, a fellebbezés elkészítésére, benyújtására sem volt lehetősége a fellebbezési határidőben. Akadályoztatása 2026. január 24-én, a hazaérkezésével szűnt meg, ezt követően nyílt meg ténylegesen a lehetősége az érdemi ügyintézésre, a fellebbezése előterjesztésére. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 151. §-ára és 153. § (4) bekezdésére utalással a vétlenségének valószínűsítésére, az igazolási kérelemmel egyidejűleg az elmulasztott fellebbezés előterjesztésére hivatkozott és legfőképpen a méltányos elbírálása követelményét hangsúlyozta.

[4] Az alperes észrevételében a felperes igazolási kérelmének elutasítását kérte. A mulasztást a felperesnek felróhatónak ítélte, vitatta az önhiba hiányát és azt, hogy az általa előadottak alkalmasak a kimentésre. A felperesnek 2025. december 4-i tárgyaláson és az ítélet aznapi kihirdetésekor személyes jelenlétére, ebből eredően az ítélet tartalmának megismerésére hívta fel a figyelmet és hangsúlyozta, a felperesnek alappal kellett számolnia az ítélet közeljövőben, 2026. január hónapban történő kézbesítésére. A postai kézbesítésekre vonatkozó meghatalmazás 2023. szeptember 29-i keltére és azóta folyamatos fennállására utalt, amely alapján életszerűtlennek tartotta, hogy a meghatalmazott megfelelő kommunikáció keretében ne tájékoztatta volna a felperest a küldeményről és tartalmáról.

Annak esetleges elmaradását pedig a felperes felelősségi körébe tartozó körülményként értékelte.

A fellebbezés alapjául szolgáló határozat

[5] A Győri Ítéltábla Mpkf.V.35.008/2026/2. számú végzésével a felperes fellebbezési határidő elmulasztása miatt előterjesztett igazolási kérelmét elutasította.

[6] Határozata indokolásában a Pp. 150. § (1) és 153. § (1) bekezdései felhívása mellett kiemelte, az igazolás alapjául csak olyan mulasztás szolgálhat, amely a fél hibáján kívüli, amelynek elkövetésében vétkes, felróhatóság nem terheli. Kifejtette, a külföldi tartózkodás nem tekinthető elháríthatatlan objektív akadállynak, amely a kimentés alapjául szolgálna. A felperes a tárgyaláson jelen volt az ítélet kihirdetésénél, a bíróság döntését megismerte, az azzal szembeni jogorvoslati jogával kapcsolatos döntését már az ítélet kézbesítését megelőzően meghozhatta. Számolhatott továbbá az azt követő hónapban az írásba foglalt ítélet részére történő postai kézbesítésével is. Kellő gondosság mellett a pártfogó ügyvéd kirendelése céljából a megfelelő intézkedéseket már ebben az időtartamban is megtehetette volna, különösen, ha külföldi utazásra készült. A másodfokú bíróság kitért arra is, a felperes a postai küldemények átvételére meghatalmazott személlyel akár a telefonos vagy elektronikus úton történő kapcsolattartástól való elzárásra nem hivatkozott.

A fellebbezés és az észrevétel

[7] Az ítéltábla végzése ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben a másodfokú bíróság végzésének megváltoztatását, az igazolási kérelemnek helyt adást és az elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezés határidőben benyújtottnak tekintését kérte.

[8] Vitatta, hogy a felperest mulasztását illetően felróhatóság terhelne, mivel az ítélet kézbesítése idején lakóhelyétől távollétének alapos és méltányolható oka volt a megélhetésének biztosítását célzó külföldi utazás. Tényként hivatkozott arra, hogy a felperesnek fizikailag lehetetlen volt a bírósági iratok alapos tanulmányozása, a megfelelő jogi lépések átgondolása, és a megfelelő fellebbezés határidőben történő elkészítése. Iratellenes és észszerőtlen elvárásnak minősítette az ítéltábla azon megállapítását, hogy az írásba foglalt ítélet átvételét megelőzően, annak szóbeli kihirdetését követően már megbízható volt egy ügyvédet a fellebbezés elkészítésével. Az igazolási kérelem elbírálása körében a méltányos elbírálás jelentőségét hangsúlyozta, különösen a jelen eljárás tárgyát képező jogvitának a felperes számára létfontosságú, az életkörülményeit alapvetően meghatározó jellegére tekintettel. Álláspontja szerint a méltányosság elve megköveteli, hogy a bíróság egy egzisztenciális okokból történő külföldi tartózkodás és egy önhibán kívüli kommunikációs hiányosság miatt ne fossza meg a felperest attól a jogától, hogy ügyét a másodfokú bíróság érdemben felülvizsgálhassa.

[9] Az alperes észrevételében az ítéltábla érdemben helyes végzésének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a fellebbezési határidő elmulasztására a felperes önhibájából következett be, akinek fellebbezési hivatkozásával szemben az utazása önszántából történő távollét volt, még abban az esetben is, amennyiben munkakeresésre

irányult. A felperes már utazása előtt minden lényeges információ birtokában volt a fellebbezése előterjesztéséhez szükséges intézkedések megtételéhez, távozását követően pedig meghatalmazottja útján és a rendelkezésre álló kommunikációs lehetőségekre tekintettel sem volt elzárva az írásba foglalt ítélet megismerésétől. Az alperes költségigényt nem érvényesített.

A Kúria döntése és jogi indokai

[10] A fellebbezés alaptalan az alábbiak szerint.

[11] A Kúria az ítéletábra döntésével és annak indokaival is egyetért, azokat megismételni nem kívánja.

[12] A Pp. 150. § (1) bekezdése értelmében, ha a fél vagy képviselője valamely határidőt önhibáján kívül mulasztott el, a mulasztás következményei – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – igazolással orvosolhatók. A Pp. 151. § (2) bekezdése szerint az igazolási kérelemben elő kell adni a mulasztás okát és azokat a körülményeket, amelyek a mulasztás vétlenségét valószínűvé teszik. Azt pedig a Pp. 153. § (3) bekezdése alapján méltányosan kell elbírálni, hogy az igazolási kérelem előfeltételei fennállnak-e.

[13] Az igazolási kérelemnek kötelező tartalmi eleme, hogy a fél előadja a mulasztásra vezető okokat és valószínűsítse a saját mulasztása vétlenségét. A Kúriának mint másodfokú bíróságnak ezért azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes által felhozott indokok a mulasztás vétlenségének megállapítására alkalmas-e. A Pp. 153. § (3) bekezdése körében a Kúria kiemeli, az igazolási kérelem méltányos elbírálásának követelménye nem teszi mellőzhetővé a vétlenséget valószínűsítő körülmények igazolását és objektív értékelését. A méltányossági szempontok alkalmazása nem automatikus, arra csak akkor kerülhet sor, ha a fél kérelmében részletesen előadja a mulasztás okát, az azt alátámasztó körülményeket, valamint valószínűsíti saját vétlenségét [Kúria Kpkf. 39.742/2021/2.].

[14] A Kúria megállapította, az ítéletábra helyesen rögzítette az igazolási kérelem vizsgálatának feltételeit, kellő alaposággal és körültekintéssel vizsgálta azok fennállását. Megfelelően mérlegelte a felperes által előadottakat, majd a felperesre vetítetten értékelte a méltányosság körében figyelembe vehető valószínűsített tényeket és körülményeket.

[15] A Kúria rögzíti, hogy az igazolási kérelem akkor fogadható el, ha a mulasztás önhibán kívül, vétkesen következett be. Vétkesnek pedig az a mulasztás tekinthető, amelyet a fél személyi körülményeiben felmerült, tőle független ok idézett elő. A felperes által előadottak ugyanakkor azt támasztották alá, hogy kellő körültekintéssel eljárva számolnia kellett az írásba foglalt ítélet részére meghatározott időintervallumon belüli kézbesítésével, és az ítéleti döntés - vagyis minimálisan a részleges pervesztesség – ismeretében számba kellett vennie a jogorvoslat megfontolását. Ehhez képest az a körülmény, hogy az ítélet kihirdetését követően egy hónappal később az ítélet kézbesítését megelőzően külföldre távozás mellett döntött – még ha önmagában ennek oka méltányolható is -, a meghatalmazottról gondoskodása mellett nem fosztotta meg attól, hogy megfelelő előkészületeket tegyen a fellebbezése előterjesztése tárgyában. Vétkesnek ezért a mulasztása nem tekinthető, mivel az bár személyi körülményeiben felmerült, de nem tőle független okból ered.

[16] A felperes fellebbezésben előadottak még a méltányos elbírálás elve alapján sem voltak alkalmasak a mulasztás alóli kimentéshez szükséges vétlenség valószínűsítésére.

[17] A Kúria a fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság érdemben helyes végzését a Pp. 389. §-a alapján alkalmazandó 383. § (2) bekezdése alapján részben helybenhagyta.

A határozat elvi tartalma

[18] Az igazolási kérelem elutasításának van helye, ha a fél által előadottak nem alkalmasak a mulasztás vétlenségének valószínűsítésére

Alkalmazott jogszabályok

[19] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 150. § (1), 151. § (2)-(3), 153. § (3), 383. § (2), 389. §

Záró rész

[20] Az alperes a fellebbezésre tett észrevétellel kapcsolatos költségeit nem számította fel, költségjegyzéket nem csatolt, ezért arról a Pp. 81. § (1) és (5), valamint 82. § (3) bekezdése alapján nem kellett rendelkezni.

[21] A költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontja szerinti tárgyi költségfeljegyzési jogos eljárásban a felperes által - a Pp. 525. § (2) bekezdése alapján megillető munkavállalói költségkedvezmény folytán - le nem rótt, az illetékekről szóló 1990 évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontja és 47. § (1) bekezdése alapján felmerült 15.000 forint fellebbezési illeték a Pp. 83. § (1) bekezdés és 102. § (6) bekezdés alapján az állam terhén marad.

[22] A Kúria a fellebbezést a Pp. 391. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[23] A végzés ellen a Pp. 406. § (1) bekezdése alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2026. május 6.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró